

Advies en rechtsbijstand in bestuursrecht

Adviesbureau Het Groene Schild
Postbus 638
6700 AP Wageningen

IBAN NL17INGB0006991377

Ir. A.K.M. van Hoof
Telefoon 0620 – 597491

Email hetgroeneschild@gmail.com

De Minister voor Natuur en Stikstof
Rijksdienst voor Ondernemend Nederland
Afdeling Juridische Zaken
Postbus 40219
8004 DE Zwolle

Uw kenmerk: DGNV/34531003
Mijn kenmerk: 23-80/WBdP4
Betreft: bezwaarschrift

Wageningen, 12 oktober 2023

Hooggeachte Vrouwe,

1

Namens de Stichting Werkgroep Behoud de Peel, Lavendelheide 27, 5754 EA Deurne (verder te noemen: cliënte) teken ik hierbij bezwaar aan tegen uw besluit van 5 september 2023 tot afwijzing van het handhavingsverzoek t.a.v. de grondwateronttrekking op het terrein van Vliegbasis De Peel van Defensie (de Luitenant-Generaal Best Kazerne (LBK) te Vredepeel).

Het gaat hier om een onderbemaling, met een gemaal met een capaciteit van 600.000 m³ per jaar. De start/landings-banen zijn gedraineerd. Dat water komt uit in een lager gelegen watervoorziening op de basis. Maar omdat de basis lager ligt dan de omgeving kan de basis niet via vrij verval haar water kwijt. Aan de zuidkant van de basis wordt het water daarom met het gemaal in een hoger gelegen sloot gepompt. Aldus wordt via drainage en pompen het grondwaterniveau kunstmatig laag gehouden. Dit systeem heeft als effect dat er veel grondwater wordt onttrokken.

De Bult, onderdeel van Natura 2000-gebied Deurnsche Peel & Mariapeel ligt ten zuiden daarvan en is hoger gelegen dan de basis. Hoe lager de waterstand op de basis kunstmatig wordt ingesteld, des te meer water er vanuit De Bult ondergronds naar de basis wegstroomt. De op de vliegbasis uitgevoerde activiteit met drainage en onderbemaling komt daarom op hetzelfde neer als een directe grondwateronttrekking. In feite is het een indirecte grondwateronttrekking. De onderhavige activiteit wordt hier daarom verderop aangeduid als grondwateronttrekking.

De gronden van het bezwaar zijn als volgt:

- 1 U stelt dat er sprake is van bestaand gebruik van vóór de aanwijzingsdatum van Natura 2000-gebied Deurnsche Peel & Mariapeel en dat er daarom geen natuurvergunningplicht is. U wijst er in dit verband op dat het gemaal al dateert uit 1956 en dat er voldoende aannemelijk is gemaakt dat het vervangen van de pompen in 2020 niet heeft geleid tot een wijziging die zodanig is dat deze natuurvergunningplichtig zou zijn.
 - 1.1 De omstandigheid dat het gemaal feitelijk dateert van vóór de aanwijzingsdatum betekent echter niet dat er om die reden geen natuurvergunningplicht is. Significante effecten vanwege bestaand gebruik kunnen blijkens vaste jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State slechts worden uitgesloten, wanneer voor de activiteit (hier: het onttrekken van grondwater) voor de referentiedatum (hier: 10 juni 1994) toestemming is verleend dan wel dat anderszins vaststaat dat het gebruik voor die datum rechtmatig tot stand is gebracht. Nu U niet heeft onderzocht of voor het onttrekken van grondwater vóór 10 juni 1994 toestemming is verleend dan wel anderszins vaststaat dat dat gebruik rechtmatig tot stand is gebracht, staat niet vast dat om die reden significante effecten bij voorbaat kunnen worden uitgesloten. Zie bijvoorbeeld de uitspraak ECLI:NL:RVS:2012:BY1068, r.o. 4.2 en 4.3. Nu significante effecten ten gevolge van de onderhavige activiteit niet kunnen worden uitgesloten, is sprake van een project met mogelijk significante effecten. Er is daarom een natuurvergunningplicht. De activiteit wordt echter zonder een natuurvergunning uitgevoerd. Er is daarom wel degelijk sprake van een overtreding.
 - 1.2 Daarbij heeft het Waterschap Aa en Maas bovendien bevestigd dat het onderhavige gemaal zonder de vereiste toestemming in werking is. Zoals hierboven aangegeven gaat het immers om onderbemaling. Noodzakelijk onderdeel van de drainage van de baan is het wegpompen naar een hoger gelegen sloot. Dit gebeurt echter zonder de vereiste vergunning van het Waterschap. Zie productie 1.
 - 1.3 Dit argument kan daarom niet slagen om het handhavingsverzoek af te wijzen.
- 2 U wijst er verder op dat Defensie stelt dat in de milieuvergunning is opgenomen dat met stuwen de waterstand in de sloten op peil wordt gehouden en dat het hemelwater zoveel als mogelijk wordt gefiltreerd. Deze maatregelen zouden bedoeld zijn om verdroging in de Peel te bestrijden.
 - 2.1 Cliënte heeft deze vergunning opgevraagd. Er werd echter geweigerd deze ter beschikking te stellen. Daarmee baseert U Uw besluit op beweringen die door derden niet toetsbaar zijn. Het besluit is daarmee gebaseerd op een voor derden niet kenbare motivering en is strijdig met art. 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

- 3 U stelt dat de pompen 650 tot 780 uur per jaar draaien en daarmee geen 600.000 m³ per jaar aan grondwater onttrekken, maar slechts ongeveer een kwart (dus 150.000 m³ per jaar).
 - 3.1 De pompen hebben echter een capaciteit van 600.000 m³ per jaar. Uit de omstandigheid dat de pompen de afgelopen jaren kennelijk 650 tot 780 uur draaiden, volgt nog niet dat slechts 150.000 m³ per jaar aan grondwater zou zijn onttrokken.
 - 3.2 Bovendien, ook al zou 'slechts' 150.000 m³ aan grondwater zijn onttrokken, dan nog is dat nog altijd een grote hoeveelheid. De pompen en het drainagesysteem bevinden zich immers in de directe omgeving van De Bult, dat onderdeel uitmaakt van Natura 2000-gebied Deurnsche Peel & Mariapeel. De natuurwaarden in dit gebied hebben ernstig te lijden onder de slechte hydrologie. Dat wordt door U ook niet bestreden. Het onttrekken van grondwater heeft dan ook negatieve gevolgen voor dit Natura 2000-gebied. Zie ook weer uitspraak ECLI:NL:RVS:2012:BY1068, r.o. 4.2. Zeker als dat gebeurt op een dermate korte afstand en in dermate grote hoeveelheden. De grondwateronttrekking door de vliegbasis vormt dan ook een project dat afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten significante gevolgen kan hebben voor dit Natura 2000-gebied. Het is daarom wel degelijk natuurvergunningplichtig.
- 4 Uw argumentatie ter afwijzing van het handhavingsverzoek kan daarom niet slagen. U heeft het handhavingsverzoek ten onrechte afgewezen. Gelet op de beginselplicht tot handhaving en gelet op de verplichting die de Habitatrictlijn stelt om ervoor te zorgen dat de kwaliteit van de natuurlijke habitats niet verslechtert en te voorkomen dat significant negatieve effecten kunnen optreden, dient U het handhavingsverzoek alsnog te honoreren.
- 5 Cliënte heeft U daarnaast verzocht om gebruik te maken van Uw aanschrijvingsbevoegdheid op grond van art. 2.4 Wnb, met name voor zover – in tegenstelling tot het bovenstaande – toch géén natuurvergunningplicht zou bestaan voor de onderhavige grondwateronttrekking en er dus géén sprake zou zijn van een overtreding in die zin (quod non). In dat geval betreft de grondwateronttrekking immers een activiteit die bijdraagt aan de slechte hydrologische situatie in het Natura 2000-gebied Deurnsche Peel & Mariapeel, waarvoor passende maatregelen ex art. 6 lid 2 van de Habitatrictlijn nodig zijn om verslechtering van habitattypen te voorkomen. Dat deze passende maatregelen nodig zijn, niet alleen vanwege de overmaat aan stikstofdepositie, maar ook vanwege de ondermaat aan grondwaterniveau, wordt door U niet bestreden. Hier kan ook in redelijkheid geen discussie over bestaan en het wordt ook bevestigd door tal van documenten en uitspraken, waaronder de PAS-uitspraak ECLI:NL:RVS:2019:1603 en de Natuurdoelanalyse en het advies van de Ecologische

Autoriteit, waar U naar verwijst. Het verzoek is er op gericht dat U passende maatregelen treft door gebruik te maken van Uw aanschrijvingsbevoegdheid, door de onderhavige activiteit te doen staken dan wel de handeling nog slechts te verrichten overeenkomstig nader op te nemen voorschriften die het risico op significante effecten wegnemen dan wel de verplichting op te leggen aan degene die de onderhavige grondwateronttrekking verricht om de nodige preventieve of herstelmaatregelen te treffen.

6 Ook op dit onderdeel van het verzoek gaat U in in het bestreden besluit. U stelt dat weliswaar herstelmaatregelen nodig zijn om waterverlies voor het Natura 2000-gebied terug te dringen, maar U stelt dat meer onderzoek nodig is en dat er onvoldoende direct oorzakelijk verband bestaat tussen de onderhavige activiteit en de complexe redenen voor verdroging van de Peel. U wijst er op dat er tal van grondwateronttrekkingen zijn en dat ook verzuring door stikstof een rol speelt en dat geologie een rol speelt. De gevolgen van één grondwateronttrekking zou niet los te beschouwen zijn in een complex hydrologisch systeem. U wijst op een aantal maatregelen die al getroffen worden, zoals het vervallen van de vrijstelling van grondwateronttrekking voor open teelten, het vernieuwen van de hydrologische systeemanalyse, transitie maatregelen die leiden tot beter waterbeheer en minder watergebruik en toezicht en handhaving. Wat er aanvullend aan maatregelen nodig is, behoeft volgens U nader onderzoek waar de handhavingsprocedure zich niet voor leent. U wijst er wel op dat de Ecologische Autoriteit concludeert dat er nog onvoldoende maatregelen worden getroffen en dat ook grondwateronttrekkingen moeten worden beperkt, maar u stelt dat het geen proportionele maatregel is om de start- en rolbaan van de vliegbasis niet langer te ontwateren, omdat die dan niet meer veilig gebruikt kan worden.

6.1 Ook deze motivering kan niet standhouden. U geeft er blijk van de permanente verplichting die art. 6 lid 2 Hrl U oplegt om passende maatregelen te treffen om ervoor te zorgen dat de kwaliteit van de natuurlijke habitats niet verslechtert, onvoldoende serieus te nemen. Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie volgt dat een activiteit slechts in overeenstemming is met art. 6 lid 2 Hrl indien gegarandeerd is dat zij niet leidt tot een verstoring die significante gevolgen kan hebben voor de doelstellingen van de richtlijn, met name de daarmee nagestreefde instandhoudingsdoelstellingen¹. Om te concluderen dat een activiteit leidt tot schending van art. 6 lid 2 Hrl is het niet nodig om een oorzakelijk verband aan te tonen tussen de activiteit en de significante verstoring². U beroept zich er daarom ten onrechte op dat er onvoldoende direct oorzakelijk verband bestaat tussen de onderhavige activiteit en de complexe redenen voor verdroging van de Peel. Het staat voldoende vast dat de grondwateronttrekkingen een probleem vormen en dat

¹ Zie b.v. ECLI:EU:C:2016:10, punt 41 en het PAS-arrest ECLI:EU:C:2018:882, punt 85.

² Zie Commissie/Spanje ECLI:EU:C:2011:768 punt 126 en ECLI:EU:C:2016:10 punt 42.

deze beperkt moeten worden, zoals immers bevestigd is door de Ecologische Autoriteit. Het is dan niet aan cliënte om het direct oorzakelijke verband aan te tonen van de schade door deze specifieke onttrekking. Het is in tegendeel aan U om langs wetenschappelijke weg te weerleggen dat de onderhavige grondwateronttrekking de natuurlijke habitats aantast³.

6.2 Wanneer de natuurwaarden door externe stressfactoren (zoals bijvoorbeeld een overmaat aan grondwateronttrekking) dreigen te verslechteren, dan dienen op grond van art. 6 lid 2 Hrl zonder uitstel alle denkbare maatregelen getroffen te worden om verslechtering te voorkomen⁴. Het Hof heeft daarbij veelvuldig bevestigd dat lid 2 en lid 3 van art. 6 van de Habitatrichtlijn hetzelfde beschermingsniveau beogen te waarborgen⁵. Daarom moet volgens het Hof art. 6 lid 2 Hrl worden uitgelegd en toegepast volgens soortgelijke criteria en methoden als die welke worden gebruikt bij het toepassen van artikel 6 lid 3⁶. Wanneer niet elke redelijke wetenschappelijke twijfel kan worden weggenomen dat een maatregelenpakket de verslechtering van de natuurwaarden stuit, dan volstaat een dergelijk maatregelenpakket niet als passende maatregel. Er zijn dan dus aanvullende passende maatregelen nodig. Zie het arrest van 24 juni 2021, Commissie/Spanje inzake natuurgebied Doñana ECLI:EU:C:2021:512, waarin het Hof de beoordelingsmaatstaf van art. 6 lid 2 Hrl in relatie tot het derde lid van art. 6 nader uitwerkt. Hieronder zijn de relevante overwegingen weergegeven:

156. Aangezien de leden 2 en 3 van artikel 6 van richtlijn 92/43 hetzelfde beschermingsniveau waarborgen, is het toepasselijke criterium een onderzoek naar de verenigbaarheid als bedoeld in lid 3 van dit artikel. [...]

157. Derhalve moet worden onderzocht of de Commissie heeft aangetoond dat het waarschijnlijk is dat de grondwateronttrekking in de regio Doñana de natuurlijke habitats of de habitats van soorten in de drie in punt 12 van het onderhavige arrest genoemde beschermde gebieden significant verstoort en, in voorkomend geval, of het Koninkrijk Spanje die waarschijnlijkheid via wetenschappelijke weg heeft weerlegd.

³ Zie het arrest van 24 juni 2021, Commissie/Spanje inzake natuurgebied Doñana ECLI:EU:C:2021:512, punt 157.

⁴ Zie b.v. Cascina Tre Pini Ss ECLI:EU:C:2014:214, met name punt 32 (“Dienaangaande moet worden beklemtoond dat artikel 6, lid 2, van richtlijn 92/43, waarnaar artikel 4, lid 5, van deze richtlijn verwijst, de lidstaten de verplichting oplegt de GCB’s te beschermen door passende maatregelen te treffen om ervoor te zorgen dat de kwaliteit van de daarin voorkomende natuurlijke habitats en soorten niet verslechtert. Dat een lidstaat deze beschermingsverplichting niet is nagekomen met betrekking tot een bepaald gebied kan als zodanig geen grond zijn om dit gebied zijn beschermde status te ontnemen (zie, naar analogie, arrest Commissie/Ierland, C-418/04, EU:C:2007:780, punten 83-86). De betrokken lidstaat moet dan juist de nodige maatregelen treffen om het gebied te saneren”) en Commissie/Ierland ECLI:EU:C:2007:780. Zie tevens de Logtsebaan-uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant ECLI:NL:RBOBR:2019:4830, r.o. 7.3 en 7.4.

⁵ Zie b.v. ECLI:EU:C:2013:220, punt 32 en ECLI:EU:C:2014:330, punt 19.

⁶ Zie b.v. ECLI:EU:C:2016:10, punt 54.

[.....]

169. Uit verschillende in het dossier opgenomen wetenschappelijke gegevens blijkt dat de overexploitatie van de watervoerende laag Doñana heeft geleid tot een daling van het grondwaterpeil, waardoor de beschermde gebieden van het beschermde natuurgebied Doñana voortdurend worden verstoord. Zoals in punt 137 van het onderhavige arrest is opgemerkt, getuigen met name verschillende wetenschappelijke studies van de effecten van de wateronttrekking bestemd voor de stadsvoorziening van het toeristenoord Matalascañas op de ecosystemen van het beschermde gebied Doñana (ZEPA/LIC ES0000024), met name op de prioritaire habitattypen met code 3170*, te weten de niet-permanente poelen in het Middellandse-Zeegebied. Deze gegevens bevestigen dat de toestand van deze habitats nog steeds verslechtert en zal blijven verslechteren als gevolg van de daling van de grondwaterstand van deze watervoerende laag, en dat het Koninkrijk Spanje niet de nodige maatregelen heeft getroffen om aan deze verslechtering een einde te maken.

170. Zoals de advocaat-generaal in de punten 70 en 73 van haar conclusie heeft aangegeven, had het Koninkrijk Spanje, om deze vaststellingen te ontkrachten, elementen moeten aandragen waarmee elke redelijke twijfel kon worden weggenomen dat de handhaving van de huidige grondwateronttrekkingspraktijk wetenschappelijk gezien geen schadelijke gevolgen heeft voor voornoemde beschermde habitats. Daartoe vereist richtlijn 92/43, zoals in punt 156 van dit arrest is opgemerkt, dat een onderzoek naar de verenigbaarheid wordt gedaan als bedoeld in artikel 6, lid 3, van deze richtlijn. (Onderstrepingen van mij - AvH)

Ook verwijst cliënte naar de conclusie van de Advocaat-Generaal in deze zaak (ECLI:EU:C:2020:987), met name naar de punten 69 en 70:

69. Thans staat het in beginsel aan Spanje om de waarschijnlijkheid van die aanwijzingen te weerleggen. Aangezien de leden 2 en 3 van artikel 6 van de habitatrichtlijn hetzelfde beschermingsniveau beogen te garanderen, moet bij de passende beoordeling van de milieugevolgen de maatstaf van artikel 6, lid 3, worden gehanteerd. Op grond daarvan geven de bevoegde autoriteiten alleen toestemming voor een activiteit indien zij de zekerheid hebben verkregen dat het plan of project de natuurlijke kenmerken van het gebied niet duurzaam zal aantasten. Dit is het geval wanneer er wetenschappelijk gezien redelijkerwijs geen twijfel over bestaat dat er geen schadelijke gevolgen zijn.

70. Derhalve moet Spanje kunnen aantonen dat er wetenschappelijk gezien redelijkerwijs geen twijfel over bestaat dat de voortzetting van de huidige praktijken op het gebied van grondwateronttrekking geen schadelijke gevolgen heeft voor beschermde habitats in de beschermingszones.

6.3 Een vertaling van bovenstaande overwegingen naar de motiveringsplicht bij de weigering van een verzoek tot toepassing

van de aanschrijvingsbevoegdheid, brengt cliënte tot de volgende constatering: Indien een bestuursorgaan een dergelijk verzoek weigert, terwijl het waarschijnlijk is of het risico bestaat dat door de activiteit een achteruitgang optreedt, moet het bestuursorgaan elementen aandragen waarmee elke redelijke wetenschappelijke twijfel kan worden weggenomen dat de handhaving van de activiteit geen schadelijke gevolgen heeft voor de beschermde habitats. De motiveringsplicht kan dan ook niet anders worden begrepen dan dat het bestuursorgaan dient aan te tonen dat andere passende maatregelen worden getroffen die zonder redelijke wetenschappelijke twijfel (de dreiging) van verslechtering zullen beëindigen. Zolang de verslechtering vanwege grondwateronttrekkingen voortduurt, geldt immers dat een activiteit die bijdraagt aan de te lage en onvoldoende stabiele grondwaterstand in het Natura 2000-gebied schadelijke gevolgen kan hebben voor de beschermde habitats. Het handhaven van een dergelijke activiteit moet in een dergelijke situatie dan ook in strijd worden geacht met art. 6 lid 2 Hrl. Dit is slechts anders indien U aantoonst dat er geen redelijke wetenschappelijke twijfel bestaat dat de aangevoerde maatregelen de verslechtering daadwerkelijk kunnen beëindigen, en dus dat de activiteit niet langer een risico kan vormen voor de habitats.

7 6.4 Dit ligt ook besloten in de formulering van de Logtsebaanuitspraak ECLI:NL:RVS:2021:71. Daar ging het om de overmaat aan stikstofdepositie. De Afdeling heeft het vereiste opgenomen dat de maatregelen uitvoering dienen te geven aan de noodzakelijke daling van stikstofdepositie binnen een afzienbare termijn. Het bewerkstelligen van deze noodzakelijke daling moet gelezen worden als het beëindigen van de (dreigende) verslechtering van de beschermde habitats. Om aan dit vereiste te kunnen voldoen dient het bevoegd gezag logischerwijs aan te tonen dat de maatregelen daadwerkelijk uitgevoerd worden en dat ze geschikt zijn om de benodigde stikstofreductie te bereiken. Op het moment dat er twijfel bestaat over de uitvoering of effectiviteit van de maatregelen, of over de daling die al dan niet bereikt wordt, kan niet langer worden volgehouden dat aan de motiveringsplicht is voldaan. In het geval van de hydrologische problematiek kan het verzoek van cliënte dus slechts worden afgewezen, wanneer verwezen kan worden naar een maatregelenpakket dat de (dreigende) verslechtering van de beschermde habitats vanwege overmaat aan grondwateronttrekkingen beëindigt. Het is dan nodig om aan te tonen dat de maatregelen daadwerkelijk uitgevoerd worden en dat ze geschikt zijn om de aantasting door de ongunstige hydrologie te beëindigen.

6.5 U kunt zich niet aan deze motiveringsverplichting onttrekken door te stellen dat een handhavingprocedure zich voor dit onderzoek niet leent. Het is immers wat dit aangaat geen handhavingprocedure. Het verzoek om de aanschrijvingsbevoegdheid ex art. 2.4 Wnb in te zetten is geen

handhavingsverzoek, maar een verzoek om passende maatregelen ex art. 6 lid 2 Hrl te treffen. U wijst daarom ten onrechte slechts het handhavingsverzoek expliciet af. Het verzoek om de aanschrijvingsbevoegdheid in te zetten wijst U ten onrechte slechts impliciet af.

- 6.6 De maatregelen waar U naar verwijst (het vervallen van de vrijstelling van grondwateronttrekking voor open teelten, het vernieuwen van de hydrologische systeemanalyse, transitiemaatregelen die leiden tot beter waterbeheer en minder watergebruik en toezicht en handhaving) lossen het probleem van de (dreigende) verslechtering vanwege de ongunstige hydrologische situatie door een overmaat aan grondwateronttrekkingen niet op. De Ecologische Autoriteit bevestigt dat immers. U heeft dus niet verwezen naar een alternatief passend maatregelenpakket dat met voldoende zekerheid het probleem oplost. Er zijn dus méér passende maatregelen nodig. Zolang er niet een aanvullend pakket aan passende maatregelen wordt genomen dat met voldoende zekerheid het probleem oplost, bent U verplicht om de door cliënte gevraagde maatregel ten aanzien van de onderhavige activiteit te treffen. Anders gezegd is de gevraagde maatregel in dat geval de enige passende maatregel. Zie ook ECLI:NL:RBOBR:2022:5151, r.o. 1.1.
- 8 6.7 Dat betekent ook dat U geen beoordelingsvrijheid heeft om de gevraagde maatregel af te wijzen, omdat deze niet proportioneel zou zijn. U kunt de maatregel slechts op grond van het proportionaliteitsbeginsel afwijzen, indien U voldoende andere passende maatregelen treft, maar dat doet U niet. Zie ook ECLI:NL:RBOBR:2019:4830, ro. 7.3 en 7.4 en ECLI:NL:RVS:2021:71, r.o. 15.
- 6.8 Bovendien richt U zich bij de afwijzing op grond van het proportionaliteitsbeginsel ten onrechte uitsluitend op de meest vergaande mogelijke invulling van de gevraagde maatregel, namelijk het volledig staken van de activiteit (art. 2.4 lid 1 sub d Wnb). Zoals gezegd, kan ook gedacht worden aan het opleggen van voorschriften (art. 2.4 lid 1 sub c) of het opleggen van een verplichting om preventieve of herstelmaatregelen te treffen (art. 2.4 lid 1 sub b), mits daarmee voorkomen wordt dat de activiteit kan bijdragen aan significante effecten voor het Natura 2000-gebied.
- 6.9 U stelt verder terecht dat ook verzuring door stikstofoverbelasting een belangrijke rol speelt. Dit is echter uiteraard geen reden om af te zien van het treffen van passende maatregelen vanwege de grondwateronttrekking. Beide problemen moeten aangepakt worden.

Gelet op het bovenstaande verzoek ik U namens cliënte in de beslissing op dit bezwaar het besluit in primo te herroepen en primair alsnog handhavend op te treden door de activiteit stil te leggen zolang er geen natuurvergunning voor geldt, subsidiair het verzoek om treffen van passende maatregelen ex

art. 2.4 Wnb alsnog te honoreren, zulks onder toekenning van de kosten die cliënte heeft moeten maken voor deze bezwaarprocedure, tot op heden begroot op een procespunt voor rechtsbijstand conform het Besluit proceskosten bestuursrecht.

Hoogachtend,

Ir. A.K.M. van Hoof